

BULÁNYI GYÖRGY

Barabásné Dénes Klára (1933-2009)

Istenünk magához hívta Klárit. Este álomra hajtotta fejét, és Gyuri reggelre már csak a testét találta annak, aki az éj folyamán hallhatta már Tőled: Menj be urad örömébe! Így hát már nem érte könyörgök, hanem hozzá: Készítse nekünk az utat oda, ahol ő már szállást kapott!

Nem én vagyok a Bokorban a legöregebb, hanem az egri Kocsis Gizike, aki e földi létben néhány hónappal megelőzött engem, s akinek úgy udvaroltam, hogy ő a Bokor legrégebben fiatal kislánya. S hogyan táv-udvarolok most Klárinak? Te vagy az, akit a Bokorban a legrégebben ismerek, mert 1949-ben volt egy lelkigyakorlatom Szolnokon, ahol ott találtam egy 16 éves békéscsabai kislányt. S Klári ejött a következő két évben is budapesti lelkigyakorlataimra: az angolkisasszonyok, meg az örmény katolikusok templomába. Vannak a Bokorban nála korábban születettek, Ratzinger-évfolyamúak is, az 1927-esek – Szabó Márti, Tarnai Imre –, de azok mind később csatlakoztak hozzánk. Klárié a legrégebbi – nem-létező! – Bokor-tagsági-könyv. Merza Jóskáé csak a 2-es számú tagsági igazolvány, mert ő 1951-ben érkezett Miskolcra a debreceni egyetemre.

Aztán hogy megjártam a hadak útját, Klári jött hamarosan, s bekerül a Pót-KV-ba is. És egyházi elítélésem után, 1985-ben már ő is rakosgatta a téglát balaton-felvidéki lelkigyakorlatos házamhoz, Budaváriban, ahova várom a testileg és lelkileg felüdülni akarókat – a csabaiakat is, meg a nem-csabaiakat is. Klárit már nem, mert ő közben külön nyaralót talált magának.

Istenem, tudom, hogy megbecsülöd szerelmetes lányodat, Klárit, akinek jó dolga van már Nálad. Kérünk, használd őt Magadnál is, hogy ki-ki a Tőled rendelt időben eljuthasson Hozzád, az örök hajlékba! Add meg, Uram! Kérünk Téged, hallgass meg minket!